

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

ΠΑΣΧΑ 2022

Λόγος στο άγιο Πάσχα
Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ. Κ. 18003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

ΠΑΣΧΑ 2022

Λόγος στο άγιο Πάσχα

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Είναι κατάλληλη η σημερινή ημέρα για να αναφωνήσουμε όλοι αυτό που είχε πει ο μακάριος Δαβίδ: «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις αὐτοῦ;» (Ψαλμ. ρε' 2). Γιατί να, ἔφτασε η ποθητή και σωτήρια εορτή, η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που είναι το θεμέλιο της ειρήνης, η αιτία της καταλλαγής, η εξαφάνιση των πολέμων, η κατάργηση του θανάτου, η ήττα του διαβόλου. Σήμερα οι ἄνθρωποι ενώθηκαν με τους αγγέλους, και αυτοί που φέρουν σώμα προσφέρουν πλέον τη δοξολογία τους στο Θεό μαζί με τις ασώματες δυνάμεις. Σήμερα καταργείται η τυραννία του διαβόλου· σήμερα λύθηκαν τα δεσμά του θανάτου, εξαφανίστηκε η νίκη του Ἄδη. Σήμερα είναι κατάλληλη περίσταση να πούμε πάλι εκείνα τα προφητικά λόγια: «Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τό νῖκος;» (Ωσ. ιγ' 14· Α' Κορ. ιε' 55).

Σήμερα ο Κύριός μας Χριστός συνέτριψε τις χάλκινες πύλες (βλ. ψαλμ. ρς' 16· Ησ. με' 2) και εξαφάνισε τη φοβερή ὄψη του θανάτου. Και τι λέω, την ὄψη; Και το ὄνομά του ἄλλαξε. Διότι δεν λέγεται πια θάνατος ἀλλά κοίμηση και ὕπνος. [...] Εἶδες ὅτι [...] και αὐτός που προηγουμένως ἐνέπνεε τον φόβο, τώρα, μετά την Ανάσταση, εύκολα καταφρονείται; Εἶδες πόσο λαμπρό είναι το τρόπαιο της Αναστάσεως; Χάρη σ' αὐτήν μας δόθηκαν ἄπειρα αγαθά· χάρη σ' αὐτήν εξουδετερώθηκαν τα δόλια τεχνάσματα των δαιμόνων· χάρη σ' αὐτήν περιφρονούμε τον θάνατο· χάρη σ' αὐτήν δεν προσκολ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΑΣ (Μάρκ. 15' 1-8)

Βιαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

λώμαστε στην παρούσα ζωή· χάρις σ' αυτήν επιθυμούμε σφοδρά τα μέλλοντα αγαθά· χάρις σ' αυτήν, αν και έχουμε σώμα, δεν είμαστε καθόλου κατώτεροι από τις ασώματες δυνάμεις, αν θέλουμε. Σήμερα συντελέστηκε εξαιρετική νίκη, που είναι δική μας: Σήμερα ο Κύριός μας ἔστησε το τρόπαιο εναντίον του θανάτου· κατήργησε την τυραννία του διαβόλου και άνοιξε τον δρόμο που μέσω της Αναστάσεως μάς οδηγεί στη σωτηρία. Ας χαιρόμαστε λοιπόν όλοι, ας σκιρτούμε, ας αγαλλόμαστε. Διότι αν και ο Κύριός μας νίκησε και ἔστησε το τρόπαιο, είναι όμως κοινή, είναι και δική μας η ευφροσύνη και η χαρά. Διότι όλα τα έκανε για τη δική μας σωτηρία.

Και με όποια μέσα ο διάβολος κατάφερε να μας παρασύρει στην πτώση, με αυτά και ο Χριστός υπερίσχυσε εκείνου. Τα ίδια όπλα πήρε, και με αυτά τον νίκησε· και άκου πώς: Τα σύμβολα της ήττας μας ήταν η παρθένος, το ξύλο και ο θάνατος. Πιο συγκεκριμένα, η Εύα ήταν παρθένος – διότι δεν είχε ακόμη γνωρίσει άνδρα ό-

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Όταν επέρασε το Σάββατον, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα διά να έλθουν να αλείψουν τον Ιησούν. Και πολύ πρωί, την πρώτην ημέραν της εβδομάδος, έρχονται εις το μνήμα, αφού είχε ανατείλει ο ήλιος, και έλεγαν μεταξύ τους, «Ποιος θα μας κυλίση τον λίθον από την πόρτα του μνημείου;». Και όταν εσήκωσαν τα μάτια τους, βλέπουν ότι ο λίθος είχε κυλισθή. Ήτο δε πάρα πολύ μεγάλος. Και όταν εμπήκαν εις το μνήμα, είδαν ένα νέον με λευκήν στολήν να κάθεται εις τα δεξιά και κατελήφθησαν από φόβον. Αυτός δε λέγει εις αυτάς, «Μη τρομάζετε. Τον Ιησούν ζητάτε τον Ναζαρηνόν τον σταυρωμένον; Αναστήθηκε, δεν είναι εδώ. Να ο τόπος όπου τον έβαλαν. Αλλά πηγαίνετε και πέστε εις τους μαθητάς του και εις τον Πέτρον, “Πηγαίνει πριν από σας εις την Γαλιλαίαν, εκεί θα τον ιδήτε, καθώς σας είπε”». Και εβγήκαν και έφυγαν από το μνημείον διότι τας κατείχε τρόμος και έκπληξις. Και σε κανένα δεν είπαν τίποτε, διότι εφοβούνται. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Απ. Δ.)

ταν εξαπατήθηκε. Το ξύλο ήταν το δένδρο. Ο θάνατος ήταν η τιμωρία που επιβλήθηκε στον Αδάμ. Κατάλαβες γιατί η παρθένος, το ξύλο και ο θάνατος έγιναν τα σύμβολα της ήττας μας; Βλέπε λοιπόν πώς αυτά τα ίδια έγιναν και σύνεργα της νίκης μας. Στην περίπτωση της νίκης μας αντί για την Εύα ήταν η Μαρία· αντί για το ξύλο, αντί για το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού, ήταν το ξύλο του Σταυρού. Αντί για τον θάνατο του Αδάμ ο θάνατος του Κυρίου. Κατάλαβες ότι νικήθηκε με αυτά με τα οποία είχε νικήσει;

Εκεί στο δένδρο ο διάβολος κατανίκησε τον Αδάμ· στο Σταυρό ο Χριστός συνέτριψε τον διάβολο. Κι εκείνο μεν το ξύλο έστελνε στον Άδη τις ψυχές των ανθρώπων, ενώ αυτό εδώ το ξύλο, δηλαδή το ξύλο του Σταυρού, κι αυτούς ακόμη που είχαν κατεβεί εκεί τους ανακαλούσε από τον Άδη. Εκείνο έκρυβε τον νικημένο ως αιχμάλωτο και γυμνό (βλ. Γέν. γ' 8), ενώ αυτό εδώ έδειχνε σ' όλους τον Νικητή γυμνό καρφωμένο ψηλά. Επίσης η

ποινή του πρώτου θανάτου επεκτάθηκε και στους απογόνους του Αδάμ· ο θάνατος του Κυρίου αντίθετα ανέστησε πραγματικά ακόμη και όσους είχαν ζήσει πριν από Αυτόν. «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις αὐτοῦ;» (Ψαλμ. ρε΄ 2). Ἦμασταν θνητοὶ και γίναμε ἀθάνατοι, πεσμένοι και σηκωθήκαμε, νικημένοι και αναδειχθήκαμε νικητές.

[...]

Σήμερα επικρατεί σε ολόκληρη την οικουμένη χαρά και ευφροσύνη πνευματική. Σήμερα και το πλήθος των αγγέλων και ο χορός όλων των ουρανίων δυνάμεων αγάλλονται για τη σωτηρία των ανθρώπων. Συλλογίσου λοιπόν, αγαπητέ, το μέγεθος της χαράς, εφόσον και οι άνω δυνάμεις γιορτάζουν μαζί μας· γιατί συμμετέχουν στη χαρά μας για τα αγαθά που χαρίστηκαν σ' εμάς διά της Αναστάσεως. Διότι αν και εμείς ευεργετηθήκαμε από τον Κύριο, όμως κι εκείνες νοιώθουν ευχαρίστηση. Γι' αυτό δεν το θεωρούν ντροπή τους να γιορτάζουν μαζί μας. Αλλά γιατί λέω ότι οι σύνδουλοι δεν ντρέπονται να γιορτάζουν μαζί μας; Ο ίδιος ο Κύριος ο δικός τους και δικός μας δεν ντρέπεται να συνορτάζει μαζί μας. Και γιατί είπα «δεν ντρέπεται»; Όχι μόνο δεν ντρέπεται, αλλά και επιθυμεί να γιορτάζει μαζί μας. Από πού είναι αυτό φανερό; Άκου Τον που λέει: «Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν » (Λουκ. κβ΄ 15). Αν λοιπόν επεθύμησε να φάει το Πάσχα, είναι φανερό ότι επεθύμησε και να συνορτάσει. Όταν λοιπόν δεις να γιορτάζουν μαζί μας όχι μόνο οι άγγελοι και το πλήθος όλων των επουρανίων δυνάμεων, αλλά και ο ίδιος ο Κύριος των αγγέλων, τι σου λείπει πια για να 'σαι χαρούμενος; [...]

(Πηγή: «Στην Ανάσταση του Σωτήρος Χριστού - Πατερικές ομιλίες», σελ. 51-53, 55-57 & 60, «Ο ΣΩΤΗΡ», ΑΘΗΝΑ 2016)

Οι Ιερείς, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο & η Φιλόπτωχος Αδελφότητα σας εύχονται όπως το ανέσπερο Φως της Αναστάσεως φωτίζει την καρδιά σας και ανοίγει οδούς σωτηρίας.